ŠTUDENTSKÝ ČASOPIS

SRŠEŇ

číslo 2
ročník VI
2009/2010

Perfektný lyžiarsky

Profil Laciho

O LÁSKE

SOČ

Neporiadnici

Tvoja tvorba

OBCHODNÁ AKADÉMIA ROŽŇAVA

+ darček

Interview s profesorkou Švarcovou

Štvrtácke stužkové a dozvuky

Príbehy lásky našich rodičov

Mažoretky očami mažoretky

Tolerancia v partnerských vzťahoch

RECENZIA

Obsah	2
Úvodník	2
Vyhodnotenie súťaže	2
Bilingválne štúdium	2
Interview s pani profesorkou Švarcovou	3
Z činnosti ŽŠR	4
Návšteva Detského domova v Dobšinej	4
Vianočná miniolympiáda	5
Korčuľovanie	5
A dostali sme ho	6
Navždy sa zachová v pamäti stužková	8
Dozvuky	10
Takto sme praxovali	10
Reportáž z lyžiarskeho	11
Z intráku	12
Neporiadnici?!	13
Vlastná tvorba	14
Súťažili sme	16
Pohľad na SOČ a ocenenia	17
Aj keď to už bolo	18
O láske	18
Príbehy lásky našich rodičov	19
Mažoretky očami mažoretky	20
Tolerancia v partnerských vzťahoch	20
Zábavné čítanie	21
Brankár dal sedem gólov	22
Športové úspechy	23
Domáca...	24

OBSAH

Úvodník

Ahoj, ahoj!

Takže sme tu opäť, zasa v plnej paráde, s druhým číslom nášho časopisu. Tentokrát sú nosnou témou partnerské vzťahy, láska a samozrejme nezabudnime na SOČ-ku, s ktorou bude mať každý z nás tú česť sa popasovať. Okrem týchto zaujímavých tém tu nájdete aj články o perfektnom lyžiarskom, charitatívnej akcii v Detskom domove v Dobšinej... Všetkým čitateľom odporúčame valentínsku dvojstránku a aj dvojstránku o stužkovej a dozvukoch...

Iste si každý z vás nájde niečo, čo ho zaujíma. A aj keď sa niektorým zdajú byť naše články dlhé, nebuďte leniví a prečítajte si ich... stojí to zato!

Ave

BILINGVÁLNE ŠTÚDIUM

Rozhodnutím Ministerstva školstva SR č. CD-2009-40239/45804-1:917
sa otvára v Obchodnej akadémii v Rožňave od ***1. septembra 2010*** začínajúc 1. ročníkom
študijný odbor 6317 6 74 obchodná akadémia - bilingválne štúdium

Päťročný študijný odbor je zameraný na jazykové odborné vzdelávanie v anglickom jazyku.

Okrem všeobecnovzdelávacieho a odborného základu v slovenskom jazyku ponúka žiakom rozsiahle štúdium cudzieho jazyka a bilingválne vzdelávanie v odborných predmetoch: podniková ekonomika, cestovný ruch, právna náuka, administratíva, makroekonómia, spoločenská komunikácia, z voliteľných predmetov: jazyková obchodná príprava, manažment a marketing, personalistika.

Ukončenie štúdia:
4.ročník:
Maturitná skúška zo slovenského jazyka a literatúry.
5.ročník:
Praktická časť odbornej zložky maturitnej skúšky- v slovenskom jazyku.
Teoretická časť odbornej zložky(ekonomika)- v anglickom jazyku.
Maturitná a štátna skúška z anglického jazyka.

Štúdium dáva vysoké predpoklady na uplatnenie sa v praxi a pre vysokoškolské štúdium u nás i v zahraničí.

FOTOSÚŤAŽ

A zasa ste nás sklamali... Zasa ste nič neposlali... To neviete, čo máte poslať, alebo nechcete ***vyhrať???*** Na tému **LÁSKA** ste mohli poslať niečo ako toto:

Tak sme vám zmenili tému, pre toto číslo to bude téma Príroda. Máte poslednú šancu. Keď nepreukážete záujem o súťaž, tak sa už **nebude konať**.

Interview

Je to človek, ktorý svojou prácou, správaním a charizmou vzbudzuje obdiv, rešpekt a úctu. Pre pani profesorku Švarcovú som si pripravila niekoľko zvedavých otázok. Rada mi na ne odpovedala a priložila aj fotografie z rodinného albumu. Ak sa o pani profesorke chcete dozvedieť viac, začítajte sa do nášho rozhovoru.

1. Ako dlho učíte v tejto škole?

Tak to si musím vypočítať ☺ Bola som osem rokov preč, učím tridsiaty šiesty rok, tridsaťšesť mínus osem je dvadsaťosem. Takže na tejto škole učím dvadsaťosem rokov.

Z mojich promócií ...

2. Učili ste aj v inej škole?

Áno, bola som v Košiciach na gymnáziu a v Čečejovciach na Strednej priemyselnej škole poľnohospodárskej.

3. Ako dlho už viete po nemecky?

Teraz budete počítať môj vek, však? ☺ No nevadí, takže od gymnázia, to znamená od roku 1966 a zase prichádza matematika ☺ Od roku 1966 do 2010 je štyridsaťštyri rokov. Takže štyridsaťštyri rokov.

4. Čo vás dokáže najviac nahnevať?

Keď žiaci nepristupujú zodpovedne k svojej práci, k učeniu, k príprave na hodiny, to ma vie trošku rozčúliť.

5. Čo robíte rada vo voľnom čase?

Na prvom mieste je literatúra, no a ručné práce. Momentálne šijem kroje pre súbor Haviar. Keby mi to zrak dovolil, tak aj vyšívam. No a venujem sa aj svojim vnúčatám.

6. Keby ste mohli vrátiť čas, čo by ste vo svojom živote zmenili?

Myslím, že každý človek má vo svojom živote také situácie, ktoré by chcel zmeniť, ale čo sa mňa týka, myslím, že by som nechcela meniť nič.

7. Spomínate si na svoju prvú lásku?

Hmm...áno ☺ Bolo to na základnej škole. Nedávno sme sa stretli po štyridsiatich troch rokoch, ale už sme len veselo spomínali, ako sme začínali. Mala som vtedy dvanásť rokov ☺

8. Ako spolunažívate v kabinete s pánom profesorom Ráššim?

Myslím, že vynikajúco. Aj keď sme občas vážni, potom to prejde vždy na také niečo veselé, vtipné. Žijeme pozitívne, snažíme sa, aby sme to mali veselé.

9. Ktoré zahraničné krajiny ste už navštívili?

Veľa toho nebolo, lebo ja nie som človek, ktorý potrebuje vysedávať pri mori ☺ Takže som bola v bývalej NDR, v Poľsku, v Rusku, v Rakúsku, v Čechách som každú chvíľu, lebo tam mám syna, aj u nás sa dá vždy niečo nové objavovať, preto som často v prírode.

10. Ktoré vlastnosti si na ľuďoch vážite a ktoré vám naopak prekážajú?

Vážim si dobro v ľuďoch. Možno to nie je ideálne, ale moja profesia ma naučila, že aj v horších vlastnostiach môže byť niečo dobré. Prioritu má u mňa čestnosť, úprimnosť a zodpovednosť. Nevyhovuje mi povrchnosť, dvojtvárnosť a arogancia.

Zistila som, že pani profesorka má rada červené ruže, a preto jej ich chceme podarovať aspoň symbolicky.

Ďakujem veľmi pekne za rozhovor.

Mirka

... a z maturít s triednym p. prof. Kováčom (som vpravo)

Z činnosti ŽIACKEJ ŠKOLSKEJ RADY

1. polrok školského roka 2009/2010 je úspešne za nami a ani ŽŠR nelenila a pripravila vám, dúfame, príjemné chvíle.

V septembri sme sa oddýchnutí, natešení a plní elánu stretli v zostave z minulého roka.

Hneď sme museli uskutočniť voľby do ŽŠR odznova, aby bol uznaný hlas predsedu za právoplatný vo voľbách riaditeľa školy. A tak sme začali pracovať v pôvodnej zostave. Október a november sme strávili prípravou na imatrikulácie, ktoré boli, aj podľa vašich ohlasov, úspešne zvládnuté.

V decembri sa s akciami akoby vrece pretrhlo a my sme pre vás pripravili súťaž vo viazaní vianočných ikebán, ktorej ste sa aktívne zúčastnili, a skrášlili si tým svoju triedu.

Pred rokom sme márne hľadali detský domov, ktorý by potreboval našu pomoc, no tento rok sa nám podarilo obdarovať Detský domov v Dobšinej vyzbieranými hračkami a pripraveným programom našich študentov.

Pred odchodom na túžobne očakávané vianočné prázdniny sme vám deň chceli spríjemniť vianočnou miniolympiádou. Bolo úžasné pozorovať, ako sa profesori vedia zabaviť viac ako študenti. Vaša účasť bola minimálna, čo nás veľmi sklamalo, pretože nami organizované akcie sú naozaj pripravované pre VÁS VŠETKÝCH.

Mali sme v pláne pripraviť aj tento rok Obchoďácke fašiangy v deň odovzdávania polročného vysvedčenia, avšak váš nezáujem na olympiáde nás tak znechutil, že sme to vzdali.

Veľmi pekne by sme chceli poďakovať koordinátorke ŽŠR, vedeniu školy a profesorskému zboru za ochotu, spoluprácu a ich podporu.

Aj v 2. polroku pre vás pripravujeme zaujímavé akcie, a preto dúfame, že náš entuziazmus a váš záujem vytvorí pekne prežité chvíle v kruhu školy.

Sandra Kardošová

Návšteva Detského domova v Dobšinej

Deti v detských domovoch nedostávajú každodenné objatie mamičky, nedostanú pochvalu od otecka, ony majú len „ náhradné mamičky“, sú to vychovávateľky v domove.

Jedného dňa pani profesorka Keményová prišla s nápadom. Chcela spríjemniť Vianoce týmto deťom naším program a malou pozornosťou. Napísala do detského domova pani riaditeľke, tá s veľkou radosťou prijala náš nápad a pozvala nás na ich „Posedenie pod jedličkou“.

Pani profesorka Keményová vyhlásila v školskom rozhlase zber plyšákov, knižiek a všelijakých hračiek. Toto bola vhodná príležitosť rozlúčiť sa s

našimi hračkami a venovať ich deťom, a tak vyčariť úsmev na ich tváričkách . Každý bol veľmi štedrý, nazbierali sme dosť darčekov pre všetkých . Vzali sme do batoha kostýmy, dobrú náladu, hračky pre deti , ale aj trému a vyrazili sme na cestu do Dobšinej. Najprv sme mali program my, teda OA v zastúpení Karin Lebovskej s partnerom Lukášom Rybárom, ktorí všetkých očarili skvelými latinskoamerickými tancami, potom

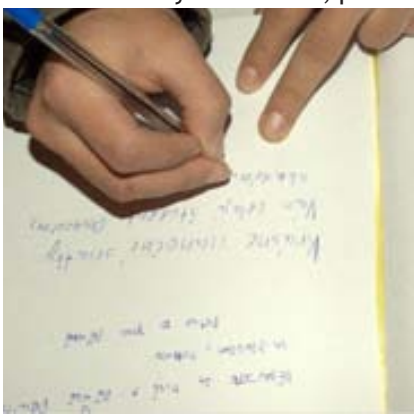

na scénu nastúpil šumný Jánošik ☺, teda Arne Janco, Evka Potočná a Andrea Csekeiová, a zrazu na scénu vybehol Tomáš Répási a podal skvelý výkon, všetci boli unesení z jeho TECKTONICU. No a nakoniec naši skvelí zabávači- Edo Zubatý a Andrej Korsinský, ich hra na klavíri a spev zaujali každého, ba dokonca sa do spevu chytili aj deti.

Ale my sme boli nič oproti tým deckám! Tancovali ľudové

tance, recitovali básničky a chalani brejkovali. Boli proste waw. Nielen naša OA ich chcela potešiť. Našlo sa veľa dobrých ľudí, dokonca až z Čiech. Deťom sa naše predstavenie páčilo, ale tie zvedavé očká, čo hľadeli pod stromček plný darčekov, boli najkrajšie .

Po skončení programu sme dostali občerstvenie a rozlúčili sme sa s deťmi. Bolo dobré odchádzať s pocitom, že sme niekomu spríjemnili vianočné sviatky. ☺

Andy

Vianočná miniolympiáda

Hlavný rozhodca Mikuláš

Boj pri reklamnom mantineli

Ping a Pong

Dňa 22.12. 2009 ŽŠR zorganizovala „Vianočnú miniolympiádu“. Išlo o spestrenie posledného predsviatočného dňa v našej škole. Počas dopoludnia prebiehali rôzne súťaže, ktorých hlavným cieľom bolo to, že študenti- víťazi, si zahrajú finále s profesormi. Všetci sme sa naň tešili. Hral sa floorbal, v ktorom nás profáci porazili. Ale s volejbalom to bolo už iné, ten sme vyhrali. Čerešničkou na torte bol exhibičný stolnotenisový zápas prof. Kováč vs. pán riaditeľ. Aktéri nás dobre zabávali, veď kto by sa počas podania vedel osviežiť pitím mlieka alebo jedením banánu? Bolo sa na čo pozerať!

Aj samotné triedy sa mohli ukázať. Mali vytvoriť transparent s priliehavým sloganom pre túto akciu. Niektorým sa nechcelo, iní sa posnažili, ale len jeden mohol vyhrať, a bola to 1. C. Bol to príjemne strávený deň, po ktorom sme sa rozišli na vianočné prázdniny.

Holly

Víťazný transparent

Profesori poväčšinou zavadzali

Bezpečnostý doplnok pre učiteľa

Kto má najkrajšie hokejky?

Korčuľovanie

Dňa 28. januára 2010 sme sa my, žiaci obchodnej akadémie, vybrali na zimný štadión.

Túto akciu nám zorganizovala Žiacka školská rada. Ráno sme sa stretli ešte tu v škole a potom šup rýchlo na klzisko. Korčuľovanie patrí medzi najobľúbenejšie zimné športy nás všetkých, a tak bola ľadová plocha plná nadšených a zabávajúcich sa študentov.

Z tejto akcie vám prinášame aj fotky...

Lucka

A dostali sme ho...

Prvý polrok je úspešne za nami a už sme sa s chuťou „zahryzli“ do druhého. Výsledok našej práce je tu – polročné vysvedčenie. Pre koho bolo najdôležitejšie? Určite pre prvákov, veď prvý štart môže ovplyvniť ich štúdium v ďalších rokoch.

Zašli sme za nimi a opýtali sme sa, ako sa im darilo, či sú so svojím vysvedčením spokojní, ale zaujímalo nás aj to, ako naň zareagovali rodičia.

Vybrali sme niekoľko prváckych odpovedí:

- Bolo to prvé vysvedčenie a musela som sa do toho dostať. Rodičia spokojní neboli, ale pochopili ma.
- Som veľmi spokojná, rodičia sa veľmi potešili.
- Nie som spokojná, vysvedčenie som spálila. Rodičia mi zobrali mobil aj internet.
- Viem, čo si musím opraviť a zlepšiť. Moji rodičia mi dali zaracha, ale trvalo len 2 dni.
- Nie som spokojná, nemohla som 1 týždeň chodiť von.
- Bolo super. Rodičia sa tešili.
- Som spokojná okrem matematiky, rodičia mi povedali, že sa učím sama pre seba.
- Vysvedčenie pre mňa znamenalo veľa, lebo som neprepadla, otec kecal za jednu trojku... bože!
- Dobré, pretože bolo lepšie ako na ZŠ.
- Mohlo byť aj lepšie, rodičia mi zatrhli vreckové.
- Aňuci bola celkom spokojná, ale apuci jednoznačne protestoval ako vždy...
- Som veľmi spokojný, pre mňa to znamenalo veľký úspech. Aj rodičia boli veľmi spokojní.

A teraz trochu matematiky:

- 51% prvákov bolo so svojím polročným vysvedčením spokojných,

- 49% nespokojných.

Pre väčšinu prvákov bolo polročné vysvedčenie veľmi dôležité, ale niektorí z nich zaujali postoj: *Je to len polrok, dôležité je koncoročné, preto treba zabrať.*

Ďalej sme boli zvedaví, ktoré predmety boli pre prvákov najľahšie a ktoré najťažšie.

Medzi najľahšie (čiže najobľúbenejšie) predmety patrí samozrejme TEV, ETV, SPK, ale na počudovanie sú aj takí, ktorí za najľahšiu považujú matematiku (závidíme im ich bunky) TVZN, jazyky, biológiu či dejepis.

Prváci sa najviac „zapotili“ na matematike a ADK, 1.C na TSCR, ale medzi ťažké predmety niektorí zaradili aj HOG, POE a jazyky.

Tí, ktorí neboli spokojní so svojím vysvedčením, si dali predsavzatie, že sa budú viac snažiť, že si zlepšia známky z konkrétnych predmetov (ADK, POE, SJL), že sa budú viac učiť a menej sa hrať na počítači, ale niekoľko odpovedí znelo:,,*Načo predsavzatie, aj tak viem, že to nedodržím.”*

Ako vnímajú polročné výsledky prvákov triedne učiteľky?

P. prof. Gajdošová, triedna 1.A:

— S výsledkami svojej triedy som spokojná a želám si, aby im ich snaha vydržala až do konca roka, ba celé 4 roky.

P. prof. Mikolajová, triedna 1.B:

— S výsledkami svojej triedy som vcelku spokojná, hoci som očakávala, že mojim prvákom bude na vysvedčení ešte viacej záležať. Potešilo by ma, keby výsledky v 2.polroku boli lepšie, aby boli spokojní oni sami so sebou, rodičia i ja.

P. prof. Šivecová, triedna 1.C:

— Prechod zo základnej školy na strednú školu má svoje špecifiká. SŠ víta prvákov stredoškolákov s novými pravidlami a povinnosťami. Systém štúdia vyžaduje všetky zmeny rýchlo prijať a naplno pracovať. Nie všetci to zvládnu rovnako úspešne a aj čas na aklimatizáciu jednotlivcov na podmienky stredoškolského štúdia je rôzne dlhý.

Chcem veriť, že žiaci 1. C triedy, ktorí v septembri 2009 zahájili štúdium v novom študijnom odbore manažment regionálneho cestovného ruchu, majú ťažké úvodné obdobie zvykania si za sebou.

A pred sebou majú veľa práce, ale aj rozptýlenia, zábavy, cestovania, spoznávania regiónu ... Veľmi dúfam, že všetko toto sa bude diať v priateľskej atmosfére, v ovzduší vzájomnej tolerancie a rešpektovania.

Prajem všetkým žiakom mojej triedy veľa úspechov, ale aj krásnych nezabudnuteľných zážitkov počas štvorročného štúdia.

A čo naši štvtáci ?

Polročné vysvedčenie je pre štvrtáka ešte dôležité, pretože si ho píše na prihlášku na vysokú školu, ale sú aj také vysoké školy, ktoré nepožadujú známky z tohto polroka.

Lucia Dobošová za štvrtákov napísala :

Bolo veľmi namáhavé udržať si známky aj v tomto polroku, pretože okrem učenia nových látok a opakovanie si starých látok na maturity sme kvôli stužkovej slávnosti museli nie raz zostať v škole aj po vyučovaní.

Bol to veľmi namáhavý polrok a prešiel tak rýchlo, že sme sa nestihli ani čudovať. Avšak dalo sa to zvládnuť. Snaživou prácou a štipkou ústretovosti našich profesorov sme si udržali svoje známky. S odbornými predmetmi nemal nikto z nás problémy. Túto školu sme si vybrali hlavne preto, že je zameraná na ekonomiku, a preto sme vedeli, čo nás bude čakať.

Koľko prvákov bolo vyznamenaných ?

1.A: 5
1.B: 4, 1 prepadol
1.C: nikto, a dokonca 2 prepadli

No a koľko štvrtákov bolo vyznamenaných ? ☺

4.A: 5
4.B: 10
4.C: 3

RR

Ako ich ešte nepoznáte... našich prvákov

Tak ako nie je každoročne zvykom, do prváckych rúk sa dostal zaujímavý dotazník nášho časopisu Sršeň. Pri jeho vyhodnocovaní sme sa nasmiali až-až. Keďže chceme, aby ste sa pobavili s nami, prečítajte si ho. Okrem najfrekventovanejších odpovedí tu nájdete aj nejaké tie ,,hlody". Práve na tejto strane sa dozviete viac o našich najmladších.

Akú hudbu (žáner) najradšej počúvate?

Väčšina prvákov obľubuje pop a techno. Fandia spevákovi Rytmusovi, ale vypočujú si všetko, čo sa im páči a čo sa dá počúvať.

Ako a kde trávite najradšej voľný čas?

Von s kamarátmi a niektorí aj v krčme. (No prváci!!!) A samozrejme nikto nezabudol na najlepšieho priateľa človeka - POČÍTAČ.

Akým športom sa venujete?

Medzi najčastejšie odpovede patril volejbal, futbal, basketbal a bicyklovanie, mnohí sa bohužiaľ nevenujú žiadnemu športu a pár expertov medzi športy zaradilo aj pozeranie TV, DISCO, poker a karty.

Spievate si alebo tancujete v sprche?

Mnohí áno a mnohí nie a mali sme aj hlášky, že: Nie, neriskujem zranenie. Nesprchujem sa. (?)

Aké sú Vaše obľúbené farby?

Keďže sme Slováci, tak preferujeme bielu, modrú a červenú a iné, napríklad čiernu a dokonca priesvitnú.

Aký hudobný nástroj ovládate?

Väčšinou žiadny, ale na jeden všetci určite hrať vedia: „na nervy".

Čo sa Vám v škole páči?

Prestávky!!! Iní sú spokojní so všetkým a céčkari bažia po ženách.

Čo Vám v škole prekáža, čo by ste tu zmenili?

Menej vyučovacích hodín, malá jedáleň, WC, chlad v priestoroch školy.

Váš obľúbený predmet, profesor alebo profesorka?

Tovaroznalectvo s pánom profesorom Ráššim a telesná výchova, no milí sú im aj pán profesor Sanisló a Kováč (možno je to tým, že dievčatá sú na OA v prevahe).

Na aký krúžok chodíte?

Naši prváci sú leniví a väčšina z nich nenavštevuje žiadny krúžok, ale ak predsa áno, tak je to športový.

Aká je Vaša prezývka v triede?

V novom kolektíve má zatiaľ len málo prvákov svoju prezývku, ale pár výnimiek sa našlo: Krocan, Dariell, Pucy, Žabka, Berny, Endži, Picur, Sandokan, Pupi, Tedy.

Kto má v triede najkrajší zadok?

Vraj všetci páni profesori a samozrejme, mnohí označili za najkrajší zadok ten svoj vlastný.

Kto je v triede ,,najurehotanejší"?

Pozor na bacilonosičov smiechu: Moni Pajtajovú, Mirku Stupákovú, Lenku Červenákovú, Lenku Dorčákovú, Zuzičku Harhovskú.V ich prítomnosti je o zábavu postarané.

Kto má v triede najvtipnejšie hlášky?

U áčkarov zabodovala Sabi Vodová, v béčke sú expertmi takmer dvojčatá Paťo Zubatý a Norbi Lökő. U céčkarov zvíťazili Norbiho Rezeša vytreté hlášky a hlášky Jana Enického. (Škoda, že nám nejaké nedodali.)

Kto je v triede najzamilovanejší?

Z I.A Dominika, z I.B Niki a z I.C Miška (Ktovie, komu patrí ich srdce.)

Kto má v triede najkrajšie a kto najškaredšie písmo?

Najkrajšie: z I.A Peter Prtko, z I.B Dominika Štítnická, z I.C Sima Benediková, najškaredšie: z 1.A Patrik Manko, z 1.B Tibor Pál, z 1.C Norbi Rezeš.

<u>Charakteristika písma:</u>

Rýchle a nečitateľné písmo predstavuje silnú ctižiadostivosť, vysokú inteligenciu, sklon k nepokoju, netrpezlivosť. Často sú to ľudia láskaví, príjemní, ale aj impulzívni a je ich ťažké zvládať. *(Vierohodný zdroj: Cvičebnica SJ pre 1.roč.)*

Ako ste sa v škole udomácnili?

Niektorí sa zakorenili do školských lavíc, iní sa nesťažujú, ale necítia teplo domova.

Ak by ste sa mali ešte raz rozhodovať, podali by ste si prihlášku znova na OARV?

Všetci jednoznačne milujú našu školu.

Dotazník vyhodnotili
Mirka a Ave

Navždy sa zachová v pamäti stužková...

Stužková štvrtej A

Náš veľký deň sa konal 28. novembra 2009 v sále Mestského úradu v Rožňave.

Dá sa povedať, že všetko vyšlo tak, ako sme to mali naplánované.

Najsilnejší moment bol, keď nám triedny učiteľ s pánom riaditeľom odovzdávali stužky.

Zábava bola chabá, vďaka DJ-ovi, púšťal nemoderné piesne, ktoré sa na takúto slávnosť vôbec nehodili, a často ich opakoval. Rada pre budúcnosť: Pán Eros sa nehodí na stužkovú slávnosť!

Program sme mali vydarený, mali sme 9 scénok a spoločný tanec celej triedy.

Zlatým klincom v našom programe bola scénka POPOLUŠKA. Nacvičovali sme na každej hodine, na ktorej sme mohli.

Častušky na učiteľov tvoril kolektív dievčat a častušky na žiakov pripravovala Silvia Gallová.

Výzdobu zabezpečilo kvetinárstvo Oáza (Billa). O výzdobu stolov sa starali rodičia, ktorí boli vo výbore.

Tortu nám piekla cukrárka Deniska z Nižnej Slanej, mala tvar knihy, s príchuťou karamelu a vanilky. Bola veľmi dobrá :o)))

Natáčanie videa? Krádež klasifikačného sme mali dohodnutú s policajtmi. Scenár navrhla Lucia Šturmannová a Dominika Lehotská.

S kameramanom a fotografom sme boli spokojní, fotil, čo sa dalo.

Martina Macková

Stužková štvrtej B

Stužková slávnosť je udalosť, ktorá sa neopakuje viackrát za život, a preto som rada, že sa nám tak vydarila. Ostalo nám mnoho nezabudnuteľných spomienok a každý z nás by si ju určite ešte aspoň raz zopakoval.

Spojila nás viac ako čokoľvek iné za predchádzajúce tri roky, pretože na jej prípravu sme potrebovali veľa úsilia a času, ktorý sme strávili spoločne. Spoločne sme vymýšľali program, čo nám teda dalo dosť zabrať, keďže sme si dali načas a začali sme ho nacvičovať len dva týždne dozadu. Všetci sme sa podieľali na jeho príprave a nedá sa povedať, že by sa do neho niekto nezapojil. Spoločne sme tvorili častušky na nás všetkých, na profesorov aj na triednu profesorku a všetci sme sa stali akosi viac kreatívnejšími ako dovtedy. Chceli sme, aby naša stužková bola lepšia ako všetky ostatné, chceli sme, aby bola najlepšia.

Asi najviac sme si užili krádež klasifikačného. Scenár sme tvorili, dá sa povedať, všetci spolu. Mali sme mnoho nápadov a každý deň prišiel niekto s niečím novým. Nakoniec sme sa dohodli na scénke s upírmi a mníchmi. Všetci sme boli oblečení v čiernom, v rukách sme držali sviečky. Naši traja hlavní protagonisti, ktorí ukradli klasifikačný z kabinetu našej tried-

nej profesorky, boli prezlečení za upírov. Celá scénka vyznela dosť strašidelne a boli sme na ňu naozaj hrdí.

Dlho sme sa nevedeli zhodnúť na výzdobe sály, pretože naše názory sa menili asi každý deň. Ale nakoniec sme sa dohodli na žlto-bordovej výzdobe a urobili sme naozaj dobre, pretože tieto kontrastné farby dobre vynikli. Profesorov aj rodičov sme chceli potešiť niečím výnimočným, a tak sme im namiesto ruží podarovali slnečnice, čo bolo originálne a určite atypické.

Torta mala tvar vláčika. Každý jeden z nás predstavoval jeden vozeň a naša triedna profesorka bola rušeň, ktorý nás viedol tak, ako ona za posledné tri roky. Piekla nám ju spolužiakova známa a chutila výborne, aj keď nám ju spočiatku bolo ľúto zjesť.

Stužkovú sme si všetci naozaj užili. Najsilnejším momentom bolo, teda aspoň pre mňa, keď sme všetci stáli na pódiu, tak krásne upravení a už skoro dospelí, a hľadeli sme na svojich rodičov, ktorým sa v očiach ligotali slzičky dojatia a ktorí boli zároveň plní pýchy na svoje deti.

Po úvodných formalitách sme už konečne boli trocha menej nervózni, vedeli sme, že to najťažšie máme už za sebou a zabávali sme sa a tancovali, pokiaľ sme len vládali. Snažili sme povykrúcať všetkých, naše pani profesorky a pánov profesorov a hlavne pána riaditeľa, aby aj im ostali nezabudnuteľné zážitky.

Stužková slávnosť je ozaj niečo výnimočné, a preto by som chcela poradiť budúcim štvrtákom, aby si na nej dali naozaj záležať. Aby zabudli na všetky starosti, problémy a aby si ju užili najviac, ako sa len dá.

Ľudmila Dobošová

Stužková štvrtej C

Konala sa 4.12.2009 v na to určených priestoroch Mestského úradu v Rožňave.

Chlapci v krásnych oblekoch, dievčatá zmenené na dámy. Štyri roky sme čakali na tú chvíľu, keď budeme stáť bok po boku a spievať Gaudeamus igitur.

Stužková sa niesla v dobrej nálade asi preto, lebo sa tu zišlo veľa úžasných a skvelých ľudí, ktorí prežili nádherný večer s chutnou večerou a kvalitnou hudbou. Organizácia bola na vysokej úrovni.

Perfektná zábava trvala až do rána.

Kolektív 4.C

Určite budú mladších spolužiakov zaujímať finančné výdavky na stužkovú. 4.B ich bola ochotná zverejniť v našom časopise. Ďakujeme.

Výdavky	
Sála	100 €
Kvety a výzdoba sály	300 €
Brúsené poháre	84 €
Kameraman	70 €
DJ	115 €
Džbán	20 €
Večera a nápoje z Troch ruží	1650 €
Zákusky	230 €
Torta	90 €
Pagáče	33 €
Nápoje	140 €
Ostatné výdavky (stuhy, sviečky, podnosy...)	210 €
Výdavky spolu	**3042 €**
Vyzbierané spolu (vrátane úrokov z vkladnej knižky)	3091 €
+ príspevok ZRPŠ	70 €
SPOLU	**3161 €**

Na stužkovú sme sa zbierali postupne. Naše vyzbierané peniaze nám však nestačili na vyplatenie DVD – fotiek (10 €) a DVD – videa (20€), tak každý z nás musel doplatiť ešte 30 €.

Tak ako potrebuje na stužkovú slávnosť dievča šaty a topánky, tak potrebuje aj chlapec oblek a topánky. Čo dáva približne rovnakú finančnú hodnotu. Avšak dievčatá toho potrebujú ešte omnoho viac ako chlapci: make-up, účes, doplnky (šperky, kabelka), mnohé dievčatá chodili už týždne pred stužkovou slávnosťou do solária, na kozmetiku, manikúru...Nikto z nás nebol ochotný šetriť na stužkovej, chceli sme byť čo najkrajší, lebo to bol náš večer.

Ľudmila

DOZVUKY

Ubehli štyri roky, čo sme prvýkrát prekročili brány obchodnej akadémie. Za ten čas sa toho veľa udialo. Vznikli nové priateľstvá, pribúdali zážitky a samozrejme aj občasné nedorozumenia.

Sme štvrtáci, to už každý vie. Najprv sme sa začali pripravovať na stužkovú slávnosť, potom sa už každý tešil na vytúžené dozvuky. Vybavovali sme chatu a dohodli sa, kto čo donesie. Na chate sme boli v Hrušove. Začali sme sa schádzať v piatok poobede a večer

už zábava v plnom prúde ,,gradovala“. Rozprávali sme sa, neskutočne veľa nasmiali, tancovali, proste sme oslavovali a zabávali sa. Nad ránom, keď už každý ledva videl, sme si išli ľahnúť, ale veľa sme toho nenaspali. Ďalší deň prebiehal podobne ako prvý s rozdielom, že na obed sme varili. Dve „polievky“ skončili v záchode pre nedostatok ingrediencií ☺. V nedeľu, totálne unavení a vyčerpaní, sme všetci spoločne upratovali chatu, aby sme sa nemuseli hanbiť pri odovzdávaní kľúčov majiteľom. Každý sa tešil na vlastnú posteľ doma ☺.

Kolektív sme boli perfektný, ale nebola celá trieda. Škoda, majú čo ľutovať, odniesli sme si odtiaľ pekné spomienky, na ktoré určite budeme roky spomínať. Niektorí sme sa viac zblížili a naše priateľstvá sa viac prehĺbili. Teraz nás už len čaká maturita, tak dúfame, že ju úspešne zvládneme a vkročíme do sveta „dospelých“.

Miriam Švedová, 4.C

Takto sme praxovali...

V Rožňave na druhej strane autobusovej stanice smerom k strážnej veži sa nachádza Daňový úrad. Pokým väčšina študentov (1. až 3. ročník OA) vylihovala v teplých posteliach(polročné prázdniny), my štvrtáci sme sa 1. februára 2010 s nadšením hrnuli na vykonávanie praxe.

Naše prvé myšlienky mohli znieť: „Opäť pondelok!“ Prvé ráno, keď nás už konečne nenapádali snehové vločky. Pre zmenu sme sa mohli kĺzať na dobre vydupaných chodníkoch a dúfať, že neskončíme na štyroch.

Vyšli sme na druhé poschodie, odkiaľ nás poslali na tretie. Prekvapujúce bolo, že nás nikto nečakal. Škola akýmsi zvláštnym spôsobom pozabudla informovať daňový úrad, že k nim majú nastúpiť absolventi praxe. Ale vďaka dlhoročným kontaktom si z toho vedúca oddelenia nerobila ťažkú hlavu. Len sa chabo pousmiala a s náležitou zdvorilosťou nám vysvetlila, „ako to tam chodí - BOZP”.

Posledný termín na podanie Daňového priznania k dani z motorových vozidiel bol 31. január, ale keďže to bola nedeľa, posledný deň spadal na najbližší stránkový deň. Naša úloha bola pomerne jednoduchá: lepiť bar kódy (vyzerá to, ako čiarový kód) na prvú stranu daňového priznania, oddeľovať stránky a triediť ich. Nezdalo sa nám, že to zabralo mnoho času, isté bolo iba to, že to šlo rýchlo. Vo výkone práce nám jednoznačne napomáhalo aj vedomie, že nám nikto nestál za chrbtom.

Náš pracovný čas začínal zhruba o tej ôsmej. Teoreticky sme sa mali niečomu novému priučiť, čo sa nám aj podarilo. Ale bez výčitiek svedomia môžem skonštatovať, že sme sa nenadreli. Mizivú väčšinu času sme presedeli v zasadačke a pracovali sme na správe z praxe, študovali zákony a čakali, kým uplynie tých 6 hodín. Niečo nám to určite dalo, ale kto sa chce dozvedieť čosi viac, nech si vybaví prax na mieste, kde mu aj dovolia niečo pokaziť.

Najvyčerpávajúcejší deň nastal, keď sme triedili rôzne dokumenty v archíve plnom prachu a vysušených múch. Konečne sme mali pocit, že sme užitočné. Dokonca sa nám podarilo zatrieďovať papiere z roku 1995. Nehovoriac o tom, že našou vedľajšou funkciou bolo poslúžiť ako prachovky a vysávače. Archivácia prebiehala na princípe mnoho škatúľ na podlahe. Horšie bolo, že organizačný princíp zlyhal. Napriek tomu, že všetko bolo roztriedené podľa abecedy, jednotlivé písmená sme našli len veľmi ťažko. (Väčšina krabíc bola hocijak roztrúsená po celej miestnosti.)

Posledný deň bol doslova oddychový. Boli sme rady, že nás mala na starosti práve vedúca oddelenia, ktorá nás každý deň zásobovala informáciami o daniach aj napriek tomu, že mala sama mnoho práce. Napokon nám bolo ľúto, že sme odchádzali práve vtedy, keď sa už vrátnik konečne naučil, že sme „tie dve“ na praxi, ktorým má otvoriť dvere a vpustiť ich dnu. Náš denný ranný rituál prebiehal asi takto:

„Čo si prosíte?“

„Sme na praxi.“

„Aha, to ste vy!“

Potom zaznela zvučka a my sme sa mohli nahlásiť u vedúcej, že sme došli. Postupom času (posledné tri dni), keď nás už stihol ujo vrátnik zahliadnuť, automaticky nám prišiel otvoriť hlavné dvere. Avšak ľudia, ktorí si potrebovali niečo vybaviť, museli počkať vonku do ôsmej. Najkrajšie na celej praxi bolo, že sa nám daňováci zdravili: „Dobrý deň!“ a obracali sa na nás s menšími požiadavkami, či im pomôžeme.

Boli sme si vedomí- po návrate z praxe bude asi namáhavé nabehnúť na starý dobrý školský systém. Myslíme si, že praxe by nám nezaškodilo aj viac týždňov.

Tia

Reportáž z lyžiarskeho

Kedy sa uskutočnil?
25. 01. – 31. 01. 2010
Kde?
v Ždiari
Ubytovanie?
penzión Šafrán

Pondelok

Vytúžený lyžiarsky. Plný výstroj v rukách a v batohoch najmä sladkosti, čo nám nabalili rodičia. Odchádzali sme spred školy o pol deviatej. Napriek sneženiu bola cesta dobrá. Do cieľa sme došli naobed. Vyvaľovali sme okále na nový penzión. Zdalo sa nám, že ubytovanie bude fajn. Veru, neboli sme sklamaní. Dievčatá mali 5-posteľové izby, chlapci 4-posteľové, my dievčatá sme im záviděli televízory na izbách. Keď v telke dávali Knight Rider, už bol z chlapčenských izieb ,,mišung". Po obede sme išli konečne na svah. Tam nás inštruktori rozdelili do skupín podľa úrovne nášho lyžovania. Dobrí lyžiari s úsmevom sledovali pády začiatočníkov. Čuduj sa svete, napriek tomu počas celého kurzu nemal lekár prácu. Niektorí mali však boľavé kolienka.

Lyžovali sme sa do pol piatej. Potom sme sa vrátili do penziónu oddýchnuť si a napapať sa. Po večeri sme išli na perfektné večerné lyžovanie. Niektorých nás zmorilo a zaľahli sme do postelí ihneď, iní vydržali do rána do jednej. Naši profáci boli z nás občas nervózni, lebo sa celý týždeň nevyspali.

Utorok

Raňajky sme mali v štýle švédskych stolov. Veľmi nám vyhovovali. Výcvik začínal asi od desiatej. Lyžovali sme sa na neďalekom svahu, na ktorý sme každý deň pešovali s lyžami a palicami v rukách cez zasnežený lúku. Toto lyžiarske stredisko sa volalo Strachan. Na svahu nám pani profesorka Lukáčová rozdala všetkým lístky na vlek, dokonca aj nelyžiari

si skoro osvojili metódu nastupovania naň. Keď sme už nevládali, sadli sme si do bufetu na začiatku svahu. Mohli sme si tu kúpiť jesť, poprípade teplý čajík na zohriatie. Vrátili sme sa na obed, ktorý bol okolo jednej. Aj keď nám veľmi nechutil, prázdny žalúdok si pýtal svoje. Po obede sme si oddýchli, ale veľa času sme nemali, lebo sme sa čoskoro vracali späť na svah. Po náročnej, ale napriek tomu dobrej lyžovačke sme oddychovali na izbách alebo pod teplou sprchou. Po večeri sme hrali rôzne spoločenské hry, ako napríklad stolný futbal, ping-pong alebo biliard. Tí lenivejší z nás si sadli do reštaurácie a dali si dobrú zmrzlinu. Väčšina aj tak sedela na schodoch s notebookmi v rukách, ako inak, pripojená na Facebook.

Streda

Pri raňajkách nás prekvapil náš pán riaditeľ, ktorý sa akoby z ničoho nič objavil tu v Ždiari. Okolo desiatej mal prísť po nás autobus (aj tak meškal), aby sme sa odviezli do Bachledovej doliny. Išli sme všetky 3 skupiny. Tú najlepšiu – prvú skupinu, mal na starosti pán riaditeľ. Lyžovali sme sa aj v Jezersku, kde bol strmší, ale aj lepší svah. Jedinou nevýhodou bolo, ale to na oboch svahoch, že miestami zľadovateli. V Bachledovej doline sa nám páčilo, a preto sme tam ostali dlhšie. Obedovali sme neskôr. Po obede sme si opäť oddýchli. Aj sme mali po čom, lebo sme počas tohto týždňa prvý raz zacítili chuť poriadnej lyžovačky. Niektorí z nás po obede aj zaspali. Iných boleli kolená po ťažkých pádoch. Po večeri sme mali program „Prváci bavia druhákov", dobre sme sa pobavili.

Štvrtok

Ešte predošlý večer sme nahlásili, koľkí z nás sa chcú ísť lyžovať do Bachledovej doliny. Tí ostatní ostali na Strachane. My, čo sme išli do Bachledovky, sme urobili dobre, užili sme si strmé svahy a mali sme perfektnú lyžovačku.

Po návrate do penziónu sme ako hladné tigre zjedli všetko, čo nám prišlo pod ruky. Najedení sme zaspali, až kým znovu nevyhlásili, že sa ide jesť. Po večeri sme vymysleli program „Druháci bavia prvákov". Snažili sme sa tromfnúť prvákov z predošlého dňa. Potom bola diskotéka, na ktorej takmer nikto netancoval okrem pár výnimiek. Zvyšok tradične sedel za notebookmi na schodoch a niektorí hrali TWISTER.

Piatok

Od rána bolo riadne vzrúšo. Mali sme súťaž. Okrem nás sa jej zúčastnili aj iní ľudia, keďže ju organizovalo lyžiarske stredisko Strachan. Zápisné bolo 1 €. Spomedzi pokročilých lyžiarov naším najlepším slalomárom bol Sappo. Kto prekvapil zo začiatočníkov? Prvák Peťo Lörincz.

Piatkový večer bol iba náš: disko, biliard, ping - pong, kalčeto.

Sobota

Určite si to viete predstaviť: samý zhon a ruch, balenie, nikto nič nestíhal, a lúčenie. V poriadku sme sa dostali domov aj napriek snehovej kalamite.

Lyžiarsky bol fantastický, prajeme ho zažiť každému. Ľutovať môžu tí, ktorí tam neboli.

Je na mieste poďakovať sa všetkým, ktorí kurz zorganizovali a dávali na nás pozor, aby sa nám nič nestalo.

Jarka a Fatima

Z INTRÁKU

Do školy dochádzam autobusom každý deň. Mám však spolužiakov, ktorým sa to pre diaľku neoplatí a bývajú v internáte.(Ani náhodou sa takto nemienili zbaviť rodičov.) **Ako sa im tu žije?** Veď pohodlie domova je pre mňa nadovšetko, aj keď si myslím, že takáto skúsenosť tiež nie je na zahodenie, pretože možno pomôže mladým ľuďom osamostatniť sa.

Najprv som vyspovedala pani vychovávateľky, pár slov som vytiahla z pani upratovačiek, no a povypytovala som sa aj svojich spolužiakov.

Aj keď je kapacita internátu oveľa väčšia, v tomto školskom roku sa tu ubytovalo okolo 50 žiakov zo všetkých rožňavských škôl. Ak máme spomenúť diaľku, bývajú tu študenti z Levoče, Rimavskej Soboty, Spišskej Novej Vsi, dokonca až z Istebného na Orave. Na všetkých dohliadajú 4 vychovávateľky, z toho je vždy jedna v službe aj v noci.Najmladší majú večierku o 20,00 hod., najstarší o 21,30 hod. Obyvatelia intráku si sami navrhujú spoločné akcie a aktivity, ani náhodou sa tu nenudia. K dispozícii majú klubovňu a v nej televízor, počítače a internet, prehrávače a posilňovňu...

Pani vychovávateľky vyzerajú veľmi milo a vidno, že sa zo všetkých síl snažia pomáhať svojim zverencom. Niečo mi aj prezradili...

Ako je to so správaním sa žiakov, zvyknú porušovať pravidlá?

„Tak určite sa niečo nájde, ale my tu nemáme problémy s disciplínou."

Aké máte vzťahy so žiakmi?

„So žiakmi máme výborné vzťahy, vždy večer v zborovni máme niekoho, kto tu pri nás sedí, a rozprávame sa. Oni nám povedia aj také veci, s ktorými by sa rodičom nezdôverili. My sme ako jedna veľká rodina. Rieši sa tu láska aj smútok, vlastne všetko prežívame spolu. Vieme o sebe jednoducho všetko!"

Čo by ste chceli vylepšiť na internáte?

„Oddeliť chlapcov od dievčat," rýchlo vyhŕkla s úsmevom jedna z vychovávateliek, „aspoň by sme mali o jednu starosť menej, nemuseli by sme na ne dávať taký pozor!",, A pravdaže nové zariadenie," doplnila druhá.

Aký ste mali najkrajší zážitok so študentmi?

„Tak bolo ich veľa," povedala a porozmýšľala pani vychovávateľka. „Taký, čo sa mi najviac vryl do pamäte. Bolo to v jeden sobotný deň ako každý. Zrazu mi zazvonil telefón. A na moje prekvapenie to bol jeden bývalý žiak z internátu a povedal, že pätnásti stoja na zastávke a či môžu ku mne prísť. Ja som samozrejme súhlasila. Prišli ku mne s krásnou veľkou kyticou kvetov a porozprávali sme sa. Bolo to najkrajšie prekvapenie,"povedala so slzami v očiach.

Aj pani upratovačky sú dôležitou súčasťou internátu. Starajú sa, aby tu bolo čisto, ale o poriadok na svojich izbách majú dbať aj študenti, ale nie je to vždy tak. Nájde sa neustlaná posteľ, rozhádzané oblečenie. Niektorí chlapci sú poriadkumilovnejší než dievčatá. (???) Pani upratovačka spomína: „*Bolo to dávno, od študentov som dostala kvietok a dezert - niekedy si vážili viacej moju prácu*," odpovedala smutne.

Tak a máme tu aj rozhovor so študentmi, obyvateľmi internátu.

Ako prežívate dni v internáte?

„Ráno vstávame do školy, aj keď sa nám skoro nikdy nechce. Ideme na raňajky do školskej jedálne. Po raňajkách si zoberieme tašky a hajde do školy. Po príchode zo školy máme trochu voľna, a potom je už čas na učenie (povinné štúdium od 16,00 do 17,30, nemožné tu nebyť). Po učení máme konečne vychádzku a môžeme ísť, kam sa nám zachce. A potom už celý večer trávime na internáte, niekedy aj učením."

Aký máte názor na vychovávateľky?

„Máme ich veľmi radi, aj keď niekedy sú dosť prísne. Majú k nám veľmi pekný prístup. Plne im dôverujeme, môžeme im povedať všetko a oni nám pomôžu, poradia a objímu. Sme radi, že sú také, aké sú."

Čo by ste chceli zmeniť na internáte?

„Tak hlavne pravidlá, aby sme mali vychádzky do kedy chceme, ale toto nie je možné. A teraz reálne. Trochu by to tu potrebovalo zmodernizovať."

Chýbajú vám rodičia?

„Samozrejme, občas príde na nás taká mierna depresia a ťahá nás to domov. Ale tak sme radi, že sme tu, máme super kamarátov, ktorým sa môžeme zdôveriť a porozprávať sa o všetkom."

Na internátne prostredie sa treba adaptovať, zvyknúť si, to je pravda. Sú tu pevne stanovené pravidlá, ktoré treba dodržiavať, ale atmosféra priateľstva, dobrých medziľudských vzťahov a pohody je silne prítomná.

Domča

Neporiadnici?!

„Prečo ukazuješ hneď na iných? Stačí ak sa najprv pozrieš na seba a skúsiš zmeniť to, čo sa okolo teba robí.“

„Vitajte v Obchodnej akadémii v Rožňave. Vitajte na mieste, kde z mladých študentov vyrastajú dospelí zodpovední ľudia, ktorí majú možnosť nájsť si kvalitné zamestnanie. Prevediem vás priestormi našej školy. Alebo radšej nie? “

Mne na toto rozhodnutie stačil rozhovor s pani upratovačkou. Robí v našej škole už 12 rokov. Prácu si hľadala v čase dosť veľkej nezamestnanosti, nebolo z čoho vyberať, tak sa chytila prvej ponuky. Svoju prácu si veľmi váži. Je fyzicky i časovo hodne

náročná, pretože musí upratať veľa tried. V jej náplni práce nie je vymetanie lavíc a ani zdvíhanie stoličiek, ako si to myslia niektorí naši študenti.

Ako vyzerajú triedy po vyučovaní, čiže pred upratovaním?

V niektorých triedach je to katastrofa! (Samozrejme, nechceme všetkých hádzať do jedného vreca.) Kriedy sa váľajú po zemi, niektorí si nevykladajú za sebou stoličky, lavice sú plné všelijakých papierov, odpadkov a zvyškov z desiatej.

Papiere a papieriky sú porozhadzované po dlážke napriek tomu, že ku košu treba urobiť len zopár krokov. Najhoršie je to vtedy, keď dostaneme k obedu nejaké ovocie. Hodené jablko netrafí kôš ale stenu a zanechá na nej pečiatku, ktorá sa ťažko čistí.

A chlapčenské záchody? Je asi zábavné osviežovače vzduchu hodiť rovno do záchodovej misy alebo na zem. Niekedy musí pani upratovačka splachovať WC za študentov. Žeby po tých zábudlivých? Ale ani to nie je v jej náplni práce!

,,Každým rokom je to horšie. Dnes si už nikto nič neváži,“ posťažovala sa pani upratovačka. „Ako sa dieťa správa, to závisí v prvom rade od výchovy rodičov, ako svoje deti vedú, nie od veku.“

Pani upratovačky za najneporiadnejšie označili 2.B a 3.B triedu. V prístavbe sme sa na vlastné oči presvedčili. Veru, nebolo vôbec príjemné vstúpiť do 2.B. Najporiadkumilovnejší sú prváci.

V našej škole funguje i bodovanie tried. Aj to by nás mohlo motivovať. No hlavne si musíme uvedomiť, či chceme žiť v peknom prostredí, aká generácia z nás vyrastie, akým vzorom budeme pre naše deti – kultúrnym národom, alebo generáciou neporiadnikov a ľahostajných ľudí?

Martin

Vlastná tvorba

Všetci sme na jednej lodi

Vezieme sa spolu na jednej lodi,
nech sa nám všetkým dobre vodí.
Nad loďkou sa zjaví pestrofarebná dúha.
Kto z nej na farebný svet vykúka, fíha?

Pozdravuje nás Ernest Hemingway z Ameriky,
ktorý je plný vojen a faktografiky.
Prichádza láska Petra a Lucie z Paríža,
ktorá je krátka a rýchlo odišla.

Z nemeckých hraníc zamával Mann,
Michail Bulgakov Psie srdce napísal nám.
V Maďarsku šťastného človeka mali
a u nás na Slovensku radosť rozdávali.

Javiskom je celá matička Zem,
o hlade a vojne už predsa dosť viem.
Preto ľudia, držme sa za ruky,
cíťme vôňu kvetov , ich puky.
Vychutnávajme si každý pekný deň,
nech život je pre všetkých krásny sen.

Sen o ľudských očiach
a radosti žiariacej v nich,
sen o džavote detí,
čo v nás slnko rozsvieti.
Sen o modrej planéte,
čo je nám záchrannou loďou,
sen o ľudskej nádeji,
ktorá kvitne mladosťou.

Všetci plávame na jednej lodi...

Alena Tokarčíková

Kresba
Andrea Koroncziová

A znovu sa to stalo...

Monika,štíhla inteligentná krásska, vstala, pozrela von cez zahmlené okno. Bol šedý chladný deň, ani vtáčiky nespievali, príroda mŕtvo mlčala. Zišla do kuchyne, kde jej rodina konzumovala čerstvé anglické raňajky. Nemala chuť do jedla, necítila sa vo svojej koži, chcela byť sama, tak sa vybrala na prechádzku po zaneženej cestičke. Mala nepríjemný pocit, lebo vedela, že pred rokom, presne v ten istý deň, sa odohralo niečo v jej živote. Niečo osudové.

Dýchala a vydychovala studený vzduch, ktorý v ovzduší vytvoril jemné obláčiky pary, a od zimy jej sčerveneli líca. Bola ešte krajšia. Ako kráčala, hlavou jej blysli rôzne myšlienky, aj keď jej život sa zdal byť navonok bezchybný a bezproblémový. Monika mala svoje starosti.

Možno má veľa kamarátov a známych, ale nemá nikoho,o koho by sa mohla oprieť.

Potrebovala si vyčistiť hlavu a nadýchať sa sviežeho studeného vzduchu. Blížila sa k nebezpečnému lesu, ani nevedela prečo, no neuveriteľne ju tam ťahalo. Sledovala prírodu a počula šum áut. Neďaleko bola cesta. Bola veľká zima a začal fúkať studený severák. Po ceste nestretla ani živú dušu, ale nebála sa, pretože bola odvážnejšia než iní.

Vždy si povedala: ,,No čo by sa mi mohlo stať?“

Zrazu zbadala na bielunkom snehu silné čevené fliačky. Bola to krv a zdala sa byť čerstvá.

Po chvíli uvidela ďalšie. Kvapky sa zlievali do väčších škvŕn sýtočervenej farby. Pod lesom niekto ležal v snehu. Okamžite sa rozbehla k nemu. Keďsa priblížila, vedľa tela uvidela črepy. Ležal tam nejaký chlapec, bol to niekto zo študentov. Podišla bližšie a čupla si. Bolo jej jasné,že si pdrezal žily. ,,Možno ešte žije,“ pomyslela si. Nahla sa k nemu uchom, aby počula jeho pulz. Nič. Nevzdávala sa. Otočila chlapca k sebe. Spoznala ho. Bol to Zach Blacker. Znenazdajky sa pohol, otvoril sivé oči a zahľadel sa do Monikiných. ,,Čo tu robíš?“ stratili sa posledné slová slabnúceho hlasu. Bolo evidentné, že ho rozprávanie vyčerpáva.

,,Preboha, čo si to urobil?“ Zach na ňu hľadel, akoby videl niečo nezvyčajné. ,,Prečo žiť, keď nemám kvôli komu?“ dvakrát mu zlyhal hlas. Monika sa spamätala, strhla zo seba šál, pretrhla ho na dve časti a rany mu poriadne stiahla. Pre Zacha to bolo ako pohladenie. Bol rád, že neumiera sám. Vedel, že mu už Monika aj tak nevie pomôcť. Monika sa nevzdávala.

,,Keby si chcel, mal by si pre koho

žiť," povedala nahnevane, ale v jej hlase bolo počuťaj neskutočný smútok a žiaľ. Monika ho zabalila do svojej vyhriatej bundy.Chcela udržať jeho pozornosť, preto sa mu vždy hlasno prihovárala.,,Si slaboch, keď nedokážeš riešiť svoje problémy iným spôsobom!!!" Nemôže dopustiť, aby zomrel. Chcela ho odniesť do nemocnice, ale on ju prosil, aby to nerobila. ,,Ďakujem, že si ...!" vzdával svoj život. Zach zatvoril oči a nikdy viac ich už neotvoril. Monika kričala: ,,Nieeeee!"

Telo v jej náruči bolo bezvládne. Pritiahla ho k sebe a spustili sa jej slzy. Vyčítala si, že keby prišla skôr, možno by mu ešte vedela pomôcť. ,,Prečo sa to znovu muselo stať?"

Enikő Máteová

Avatar – recenzia

Najnovší kinohit režiséra Jamesa Camerona divákov v kinách doslova šokoval. Niektorých svojím dejom, iných nesmierne vysokou kvalitou 3D spracovania alebo aj celkovým kinematografickým zážitkom. Nie nadarmo bol Avatar najočakávanejším filmom dekády. Už pár týždňov po premiére sa obľúbenosťou, a predovšetkým utŕženými ziskami zaradil medzi megafilmy, ako napríklad Harry Potter, Pán prsteňov alebo Titanic.

Film by sa z dejového hľadiska dal rozdeliť na dve oddelené časti. Približne prvých 80 minút nás tvorcovia len zoznamujú s prostredím a postavami, uvádzajú nás do deja. Podstata celého diela, scenára a deja filmu prichádza na rad až v druhej polovici snímky. Je vynikajúco prepracovaná a dokáže udržať diváka v napätí od prvého momentu až do úplného záveru. Hlavné postavy, okrem iných, stvárnili najmä Sam Worthington, predstavujúci hlavného hrdinu príbehu – Jake-a Sully, no svoje miesto si taktiež našli herecké mená ako Sigourney Weaver (Dr. Grace Augustine), ale aj Michelle Rodriguez (Trudy Chacon) známa z akčnej filmovej série Rýchlo a zbesilo.

Po formálnej stránke ide o bezchybné dielo, kde sa dočkáte mimoriadnych náletov kamery, fantastických trikov a ani na moment nesmieme pochybovať o kvalitách tohto svetoznámeho režiséra.

Hudba ku veľkofilmu môže byť len taká kvalitná ako film samotný. Pri sledovaní má na diváka správny vplyv, no chýba jej ústredný motív a finálna pieseň nedosiahla požadované kvality.

Avatar je celkovo presne takých vlastností, aké sa od neho očakávali, po akostnej, dejovej, ale aj technickej stránke spracovania. Avatar síce nie je revolúciou, ale je to fantasy megafilm, aký vie najlepšie pripraviť jedine James Cameron.

Diceros

Súťažili sme

Krajské kolo v Spracovaní informácií na počítači sa konalo 11.2.2010 v Spišskej Novej Vsi. Našu školu reprezentoval ***Martin Homola*** z 3.C. Tešili sme sa z jeho veľkého úspechu. Stal sa majstrom kraja v úprave textu na počítači, v rýchlosti a presnosti písania na PC obsadil 7.miesto. Ako jediný súťažiaci neurobil v súťažných disciplínach ani jednu chybu.

Školské kolo súťaže Mladý účtovník - 1. 3. 2010

Počas školského roka navštevovalo krúžok Mladý účtovník 9 žiakov. Školského kola sa zúčastnili traja žiaci. Riešili príklad, ktorý bol svojou náročnosťou porovnateľný s regionálnym, resp. celoštátnym kolom.

Výsledky:
1. miesto
Jana Kupcová, 4.B
2. miesto
Michal Dubai Kováč, 4.B
3. miesto
Ladislav Šalamon, 4.A

Súťažiaci pristupovali k príprave veľmi zodpovedne, doplnili si veľa vedomostí, ktoré táto súťaž vyžaduje navyše.

Prví dvaja postupujú do regionálneho kola, uskutoční sa 30. 3. 2010 v Košiciach.

Budeme im držať palce!

OLYMPIÁDA Z NEMECKÉHO JAZYKA

Školské kolo - víťazi:

1. kategória (1.-2. roč.)
Ivana Baranová, 2.C
Jana Červenáková, 2.C

2. kategória (3.-4. roč.)
Enikö Máteová, 4.B

Okresné kolo:

2. kategória
3.miesto
Enikö Máteová

Účastníci olympiády mali zadané konkrétne témy a k nim otázky, odpovede na ne hľadali na internete. Téma 1. kategórie: *Silvester v Berlíne*, téma 2 kategórie: *Ferrero - Nutella*. Víťazi školského kola získali poukážky na nákup tovaru v hodnote **4 €**.

OLYMPIÁDA Z ANGLICKÉHO JAZYKA

Školské kolo:

1. kategória (1.-2. ročník)

1. miesto - ***Dávid Vaško***, 2.C
2. miesto - ***Fatima Drenková***, 2.B
3. miesto - ***Adrián Bodnár***, 2.C

2. kategória (3.- 4. ročník)

1. miesto - ***Ladislav Šalamon***, 4.A
2. miesto - ***Martin Homola***, 3.C
3. miesto - ***Evelína Gyöngyösová***, 4.A

3. kategória - žiačka s pobytom v anglofónnej krajine

1. miesto
Veronika Zubrická, 4.A

Okresné kolo:

3. kategória - 1. miesto ***Veronika Zubrická***
(postúpila ako jediná zúčastnená vo svojej kategórii.)

Pohľad na stredoškolskú odbornú činnosť

Stredoškolská odborná činnosť je práca, do ktorej sa každoročne zapájajú študenti tretích ročníkov. V našej škole je jej vypracovanie povinné.

Téma, na akú sa prácu rozhodnete vypracovať, môže byť z rôznych oblastí a na základe toho sa potom zaraďuje do niektorého z konkrétnych, vopred určených odborov. V práci by sme sa mali venovať určitému problému a hľadať spôsoby na jeho vyriešenie. Spracovanie témy by malo pozostávať z dvoch hlavných častí, a tou je teoretická a praktická (prieskumná) časť.

Teoretická časť by mala obsahovať stručné informácie o danej téme.

V praktickej časti by mal byť základom práce prieskum, ktorý je zvyčajne realizovaný formou dotazníkov. Tieto dotazníky rozdávame respondentom rôznych vekových kategórií, z rôznych oblastí zamestnania. V úvode dotazníka by sme mali použiť tzv. kvalifikačné otázky, ktorých hlavnou úlohou je segmentácia respondentov podľa pohlavia, veku, vzdelania a oblasti, v ktorej pôsobia. Ďalej by sme sa respondentov mali pýtať otázky, ktoré sa týkajú nášho riešeného problému. Otázky vyhodnotíme a výsledky zaznamenávame do jednotlivých tabuliek a grafov. Ku každej jednej otázke z dotazníka musíme napísať aj naše zistenia, čiže čo vlastne vyplynulo z prieskumu.

Ak je práca spracovaná dobre, postupuje najskôr do školského kola, ďalej prebieha regionálne, krajské a nakoniec celoštátne finále. Študenti za účasť v týchto kolách získavajú aj finančnú odmenu a môžu získať taktiež hodnotné ceny.

Myslím si, že spracovanie takejto SOČ-ky je pre nás veľmi poučné. Všetci sa v nej naučíme, ako správne vyhodnocovať dotazníky, spracovať zistené výsledky a každý z nás získa prehľad o tom, čo by mala taká práca obsahovať. Veď tieto skúsenosti môžeme zužitkovať v ďalšom štúdiu, napr. na vysokej škole.

Netvrdím, že vypracovanie SOČ bolo ľahké, ale určite to stálo zato, aj keď zabralo veľa voľného času.

V našej škole sa školské kolo SOČ konalo 10. 2. 2010. Šesť súťažiacich postúpilo do regionálneho kola. Sú to:

Andrej Korsinszky (3.A)
Tímea Soltészová (3.A)
Ivana Lengeňová (3.A)
Peter Szabó (3.B)
Lenka Bereščíková (3.B)
Martin Homola (3.C)

Lucka

Ocenení žiaci v rámci Dní mesta Rožňava za rok 2009

Ivana Kováčová 4.B
za úspechy v krajskom a celoslovenskom kole v ÚTX na PC

Ladislav Šalamon 4.A
za športové úspechy

CENA SLOVAK TELECOM 2009

Kategória: stredné školy

3. miesto

finančná odmena 500 eur

Ing. Ivana Fafráková s prácou

Výučbový program predmetu podniková ekonomika 1.-4. ročník obchodných akadémií

Aj keď to už bolo...

Áno, tohtoročná valentínska pošta nás tak trocha obišla, veď Valentín pripadol na nedeľu, a potom sme sa celý týždeň tešili zo „zimnojarných“ prázdnin.

Ale aj stránka v našom časopise ju celkom slušne nahradí. Tu sú milé odkazy od milých žiakov pre milých profesorov:

♥ Vážený pán profesor Sanisló,
chcela by som Vám zaželať veľa lásky a obdivovateliek. Je nám veľmi ľúto, že sa počas týždňa stretávame menej ako predtým.
P.S. : Máte pekné oči ☺
tajná ctiteľka z 1.C

♥ P. prof. Mikolajová
Prajeme jej veľa lásky.
1.B

♥ P. prof. Emödiovej:
Pani profesorka, len toľko, že vráťte sa k nám. Chýbate! ☹
Vaše asistentky z 2.B ☺

♥ P. prof. Lukáčová Daniela:
Ďakujeme za perfektný lyžiarsky, ktorý ste vybavili a zorganizovali. Veľká vďaka....
2.B

♥ P. prof. Lukáčová Stanka:
Ste veľmi zlatá a ochotná a dúfame, že s takou radosťou budete učiť i naďalej.
2.C

♥ P. prof. Fraňovej:
Milá pani profesorka, aj keď som niekedy zlá a unudená na našich spoločných hodinách, mám Vás veľmi rada a som rada, že nás učíte POE a CER práve Vy.
P.S.: Sľubujem, že už budem dobrá ☺
Múňa

♥ P. prof. Ján Hlaváč:
Ďakujeme za dobrú zábavu na lyžiarskom.
2.B

♥ P. prof. Ondrej Sanisló:
Pán učiteľ, mám Vás strašne mocinko rada aj napriek tomu, že nechápem matiku. ☺
Múňa

♥ *Pani prof. Gajdošovej prajeme veľa lásky v prvom rade, ale toho už ani priať netreba, pretože jej má strašne veľa. Na celej škole o nej počujeme len samé dobré veci, ktoré sa nedajú poprieť. V druhom rade by sme jej chceli popriať všetko to, čo potrebuje a čo si len zaželá.*
žiaci 1.A

♥ *P. prof. Gajdošovej prajem hodne lásky v rodine i medzi priateľmi a aby aj naďalej čarovala úsmev na tvárach ľudí ako doteraz.*
žiačka 1.A

♥ *P. prof. Ráššimu prajeme veľa lásky, zdravia a ešte viac srandy na vyučovaní (aj keď jej je dosť).*
žiaci 1.A

O láske

Láska. Slovo také krátke a predsa v sebe ukrýva tak veľa. Pre niekoho znamená celý svet, pre niekoho je to len slovo. Pre niekoho je šťastím, pre niekoho trápením. Ale každý z nás raz nájde cestu k pravej **láske**. A vtedy pochopí, že **láska** je všetko, čo na svete máme, že je to to najkrajšie a najdrahšie, čo nám život mohol dať, a bez čoho sa nedá žiť. Teraz nemyslím len **lásku** medzi chlapcom a dievčaťom či mužom a ženou, ale aj **lásku** rodičovskú, **lásku** medzi priateľmi a kamarátmi, **lásku** k zvieratám, **lásku** k nejakej veci, či **lásku** k Bohu...

Láska. Zvláštny cit. Trať s množstvom prekážok. Pohár, ktorý sa rozbije, keď ho držíš slabo alebo príliš silno. **Láska** nás často robí lepšími, šťastnejšími a dáva nám toľko energie, chuti do života. Učí nás odpúšťať, smiať sa...

Láska, to sú oči, ktoré sa na mňa dívajú, dlane, ktoré ma hladia, bozky, ktoré ma tešia, objatia, ktoré ma hrejú, sú to slová plné nehy, chvíle, na ktoré sa nezabúda, to svetlo, ktoré svieti v tme...

Láska je zmysel aj dôvod žiť, vďaka nej vidíme pred sebou cieľ a to nás posúva ďalej.

Láska má mnoho tvárí. Osudovým šťastím je sa po tej ceste vybrať, osudovou chybou je vybočiť z dráhy **lásky** ...

No **láska** sú aj slzy a bolesť, pocit prázdna, keď hrdlo zviera plač, bezmocnosť, menejcennosť, samota, smútok, sklamanie... Druhá tvár **lásky**. Často to takto dopadne vtedy, keď sa do **lásky** púšťame bezhlavo. Vtedy si myslíme, že už nič nemá zmysel, že všetko je stratené. Ale po každej búrke zasvieti slnko. A všetko sa zmení.

Láska je proste hojdačka – raz si hore a raz dole. Nikdy sa preto netreba vzdávať a vždy treba veriť...

Lásku potrebujeme, vždy ju chceme cítiť, vždy ju chceme mať.

Mirka

Kroky života sú nevyspytateľné, možno práve ony nás vedú na miesta, kde osudovo stretávame svojich priateľov, svoje prvé lásky. Čítajte, kde a ako sa to stalo medzi vami.

• Mám priateľa, s ktorým som sa zoznámila na autobusovej zastávke na Juhu, keď som čakala na autobus, ktorý neprišiel.

• Tak my sme spolu chodili 9 rokov do základnej školy a predtým do škôlky. Raz keď sme boli na výlete v Pieninách, tak sme sa zaľúbili, odvtedy sme spolu.

• Raz mi jeden chalan napísal na pokeci. Písali sme si dlhšiu dobu a nakoniec sme si dohodli stretnutie, keď už sme si tak dobre rozumeli. To stretnutie bolo osudné, lebo ja som ten typ človeka, ktorý si dohodne stretnutie a nakoniec nepôjde. No ale som spravila výnimku a stretla som sa s ním.

• Mám priateľa, je strašne zlatý, krásny, úžasný. Je to brat mojej bývalej najlepšej kamarátky, tak sme sa zoznámili cez ňu. Dlho sa mi páčil, až sa mi to nakoniec podarilo si ho získať.

• S mojím priateľom sme sa zoznámili v Plešivci. Bol tam HALUŠKA BÁL. Najprv som sedela s kamošmi a rozprávali sme sa. Keďže moja starká tam varila halušky, chodievala som ju pozrieť do kuchyne.

Cestu mi zastal jeden chlapec, postavil sa predo mňa a nechcel ma pustiť iba vtedy, keď mu sľúbim, že si s ním pôjdem zatancovať. Tak som išla. Takto sme sa zoznámili a ostali sme spolu dodnes.

• My sme sa zoznámili cez môjho brata, bol to jeho kamarát a často chodil k nám. On ma poznal od narodenia, hrávali sme sa spolu.

• Zoznámili sme sa pred 2 rokmi, keď chodil s mojou bývalou spolužiačkou. Potom sme sa dlho nestretávali, až sme po čase išli spolu vonka. Najprv sme boli kamaráti, aj keď on už ku mne niečo cítil. Potom to postupne začalo aj vo mne horieť. Sme spolu šťastní až dodnes, aj keď sme mali menšiu dvojmesačnú prestávku, čo ľutujem.

• Zoznámil ma s ňou bratranec a pol roka sme sa spoznávali.

• Poznám ju od škôlky, ale tak vážnejšie sme sa zoznámili pred krčmou.

• Mojím priateľom je môj pes. Volá sa Rex. Zoznámili sme sa na ulici, keď som mu niesla chlieb ☺ Odvtedy sme spolu.

Príbehy lásky našich rodičov

Polopravda

Vtedy tam vždy v lete bol festival filmov, ktorý trval celý týždeň. Stretávali sa tu ľudia z blízkeho i ďalekého okolia.
Dejiskom tejto skvelej atmosféry bol amfiteáter na Hrádku. Chodili sem aj moji rodičia.
Ocko mal záujem o jednu kamarátku, ktorá sa však zaujímala o úplne iného chlapca. A tak nahovorila môjmu ockovi, že má oňho záujem nič netušiaca moja mamka. Jej povedala to isté, len opačne. Tak sa ocko nesmelo spýtal mamky, či jej môže kúpiť žuvačku. Mamka súhlasila. V ten večer po dlhej ceste z Hrádku pešo domov začali spolu chodiť.
Pravdu sa dozvedeli až po dlhom čase, keď tej kamarátke už nič nehrozilo. Ale moji rodičia sú jej za to vďační a už sú spolu 20 dlhých rokov.

Domča

Tanec

Po dlhej a náročnej ceste z Prahy domov som si chcela oddýchnuť. Navštívil ma však sused, prišiel ma poprosiť, aby som s ním išla na diskotéku. Po dlhom presviedčaní som nakoniec súhlasila. Sused mi kúpil kofolu a viac som honezaujímala. Odišiel za svojimi kamarátmi. Sedela som tam úplne sama, bol to príšerný pocit. Ale keď som pri dverách uvidela svoje kamarátky, všetko sa zmenilo. No po určitom čase ma to tam už prestalo baviť. Rozhodla som sa, že pôjdem domov. Až na kamarátkino naliehanie som na diskotéke ostala. O tanec ma poprosil teraz už môj manžel. V mnohých názoroch sme sa zhodli, navzájom sa dopĺňalia naďalej sme sa stretávali. Teraz žijeme v šťastnom manželstve.

Janka

Mažoretky očami mažoretky

Mažoretky. Mnohí si predstavia namyslené, vždy perfektne upravené barbinky, ktoré sú hlavou školskej rady a všetkých študentských krúžkov, ktoré sa perfektne učia, tak ako to vidíme v amerických filmoch. Opak je však pravdou. Keďže som jednou z nich, dovolím si podotknúť, že ani jedna z nás nie je dokonalá. Či už ide o prospech alebo správanie a už vonkoncom nie sme stále perfektne upravené a nestojíme na čele študentskej rady. Každá z nás má svoje chyby, veď sme predsa len obyčajné dievčatá.

Krúžok Mažoretiek funguje v našej škole už druhý rok pod vedením pána Júliusa Schwartza a Dalmy Bekeovej. Na každej hodine na nás usilovne dohliada aj pani profesorka Mešťanová .

Pri pohľade na naše prvé alebo druhé vystúpenie si možno povedzte: „Čo tie dievčatá preboha vystrájajú? Toto stihli nacvičiť za taký dlhý čas?“Ale verte mi, nie je vôbec ľahké vystúpiť pred hromadu ľudí a zatancovať celú choreografiu bez chyby a bez stresu. Už len pri pohľade do publika sa nám roztrasú nohy a zovrie žalúdok. Trvá to však len niekoľko sekúnd. Za každým naším vystúpením stoja hodiny nacvičovania a vymýšľania choreografií. Nič nie je také ľahké, ako sa zdá. Pochodovať a pritom rovnako krútiť paličkou. Kto mi neverí, vrelo odporúčam vyskúšať si to na vlastnej koži.

Naposledy sa nám najviac vydarilo vystúpenie pre našich a maďarských futbalistov, ktorí nás srdečne pozvali na vystúpenie aj do Maďarska. Preto sme začali s usilovným nácvikom novej choreografie, ktorú určite všetci uvidíte aj na konci školského roka a dúfame, že sa vám bude páčiť a že to zatancujeme bezchybne :o))

Blanka

Tolerancia v partnerskom vzťahu

Každý partnerský vzťah by sa mal zakladať na tolerancii. Ale čo tolerancia vlastne je? Toto slovo pochádza z latinčiny a znamená znášanlivosť. Je to rešpektovanie a akceptovanie kladných i záporných vlastností partnera. Aby ju vedeli dosiahnuť, musí byť pestovaná znalosťou, otvorenosťou a komunikáciou.

Presný opak tolerancie je intolerancia. Najviac vzťahov stroskotá práve kvôli intolerancii. Aby sme sa tomuto vyhli, musíme prekonať v sebe chuť ublížiť druhému, keď sa cíti byť ublížený ten prvý. Musíme pochopiť, ak sa naozaj veľmi milujú, spolu prekonajú ťažké chvíle, ktoré im nadelí život. Či je to už zo zúfalstva, závisti, alebo zo strachu straty milovanej osoby.

Láska sa nikdy nezaobíde bez hádok. Sú prirodzené a istým spôsobom aj zdravé. Každý z nás má chvíľky negatívne, stresujúce, na udalosti reagujeme podráždene. Ale je nádherné, keď pri vás stojí osoba, na ktorú sa môžete spoľahnúť, viete, že vám pomôže a nesklame vás.

Treba ale dávať pozor, aby vzťah nepadol do stereotypu. Musíme sa začať venovať novým aktivitám spolu, alebo každý sám. Nejaké fitnes centrum, výlet do prírody určite nezaškodia. Pravdaže, keď každý osamote, netreba to preháňať, aby sa neskôr jeden z partnerov necítil zanedbaný.

Najväčším nepriateľom lásky je žiarlivosť. Aj keď je jej tieňom, je v podstate užitočná. Nebezpečnou sa stáva, keď si partner/ka začínajú domýšľať. Najčastejšie sú to myšlienky ako: „Ty ma už nemiluješ, určite si ma podviedol, klameš mi...“

Nevera. Pri tomto slove prejde ľuďom po chrbte mráz. Vo vzťahu sa nájde obdobie, v ktorom partner podvedie druhého partnera. Záleží však na tom, o aký typ nevery ide. Či to bol len bozk, a či sex. Samozrejme, treba rešpektovať rozhodnutie partnera, keď koniec, tak koniec! Ale je tu aj iná možnosť. Veď každý človek si zaslúži druhú šancu a nikto nie je dokonalý.

Vo vzťahu, v ktorom partneri žijú aj intímny život, by predovšetkým mali tolerovať svoje túžby, vášne a svoje potreby. Každý by mal vedieť, čo má partner rád. A ak nevedia, mali by sa o tom otvorene porozprávať, aby sa nevyskytol problém, že jeden druhého sexuálne neuspokojujú.

Ľúbim ťa, je slovíčko, ktoré každý človek potrebuje počuť. A láska je cit, ktorý každý človek potrebuje cítiť, pretože milovaná osoba, ktorá stojí pri nás, je to najkrajšie, čo nám život mohol darovať.

Brigitt

Zábavné čítanie

Prečo sa TO oplatí...??

1. Sex je liekom na krásu. Vedecké testy objasnili, že pri milovaní sa produkuje množstvo estrogénu, ktorý dáva vlasom prirodzený lesk a pokožke hebkosť.

2. Nežné, uvoľnené milovanie znižuje riziko vzniku dermatitídy, vyrážok a škvŕn na koži. Produkovaný pot prečisťuje póry a vaša pokožka doslova žiari.

3. Milovanie môže spáliť všetky kalórie, ktoré sa nazbierali na romantickej večeri.

4. Sex je jeden z najbezpečnejších športov. Pretiahne a posilní azda každý jeden sval v tele. Je oveľa príjemnejší ako zaplávať 20 dĺžok a nepotrebujete mať ani žiadnu špeciálnu obuv!

5. Sex je okamžitý liek na miernu depresiu. Uvoľňuje do krvného obehu prirodzený endorfín, ktorý produkuje pocit eufórie a zanecháva vo vás pocit blaženosti.

6. Čím viac sexu máte, tým ste žiadanejší. Sexuálne aktívne telo produkuje významné množstvo látok zvaných feromóny. Tieto jemné sexuálne parfumy privádzajú do šialenstva!

7. Sex je najbezpečnejšie sedatívum na svete. JE 10-KRÁT EFEKTÍVNEJŠÍ AKO DIAZEPAM.

8. Každodenné vášnivé bozkávanie vás zbaví zubára. Bozkávanie podporuje vyplavovanie zvyškov jedla zo zubov slinami a znižuje kyselinu, ktorá zapríčiňuje zubný kaz, a predchádza tak tvorbe zubného povlaku.

9. Sex dokonca zmierňuje bolesť hlavy. Prežívanie milovania uvoľňuje napätie, ktoré zužuje krvné cievy v mozgu.

10. Veľa milovania môže dokonca uvoľňovať upchatý nos. Sex je prírodné antihistaminikum. Pomáha bojovať s astmou a sennou nádchou.

Zdroj: Sám život ☺

O škole...

Móricko pribehne na čerpaciu stanicu a hovorí:
“Ujo, rýchlo nám dajte 10 litrov benzínu!”
“A načo vám bude?”
“Horí nám škola.”

Móricko, čo tam gumuješ?
Prosím, pán učiteľ, veď ste mi povedali, aby som si tú päťku opravil.

Zdroj: Móricko ☺

Heslá dňa, týždňa, roka... možno aj storočia...

Nerob si starosti s tým, čo si o tebe myslia iní. Tí majú dosť starostí s tým, čo si o nich myslíš ty.
Dobrá nálada nevyrieši všetky vaše problémy, ale nasrdí toľko ľudí, že stojí za to si ju udržať...
Čo z toho, že zajtra bude lepšie, keď vždy, keď sa ráno zobudím, je dnes.
Ak žena nezíska toho, koho miluje, beda tomu, koho dostane.
Každý má svoje problémy. Niekto má riedku polievku, iný malé brilianty.
Niektoré brzdy si myslia, že sú záchranné.
Všetci chcú vaše dobro. Nedajte si ho vziať.

Vybrala a zostavila pre vás
Wisku

Brankár dal sedem gólov !

Ako iste všetci v tejto škole vieme, v našom cechu máme veľa talentovaných ľudí. Niektorí majú talent na UTX alebo na rýchlosť a presnosť písania, niektorí na účtovanie, niektorí na veci, ktorým sa venujeme mimo školy, napríklad šport, tak ako Laci Šalamon.

Odmalička si kopal loptu pred blokom a zostalo mu to až dodnes. Futbalu sa venuje už 12 rokov. Rodičia ho v tom podporujú, aj keď jeho mamka nie je do futbalu zažratá.

Laci od začiatku svojej futbalovej kariéry hral za Rožňavu, kým si ho nevšimli ľudia, vďa-ka ktorým teraz hrá v FK Bodva Moldava nad Bodvou. Hrá tretiu dorastenecku ligu. Tréningy máva 3-krát do týždňa, ťažko sa mu to skĺbuje so školou, ale keď sa chce, tak sa to dá. Do Moldavy išiel s cieľom, že chce porásť výkonom, pretože podľa neho je stále čo zlepšovať, a v jeho prípade ide hlavne o rýchlosť.

Vďaka svojmu družstvu bol na turnaji v Holandsku, hral proti prvoligistom DEN HAG a hral aj proti slovenskej ARTMÉDII PETRŽALKA. Počas zápasov sa snaží vydať zo seba maximum, ale zároveň ostať pokojný, ako sám hovorí: „Futbal je tímová hra a rozhoduje v ňom družstvo a nie jednotlivec, ja som len jeden z jedenástich.“ Dorastencom bude už len pol roka a potom uvidí, čo ďalej. Podľa neho sa futbalom živiť dá, ale to musí prísť nejaká dobrá ponuka, no netreba sa na to spoliehať. Rozmýšľa, či sa vráti späť, ale jeho názor na futbal v Rožňave je: futbal robí kroky späť, nie sú tu vytvorené podmienky pre hráčov a ľudia, ktorí to robia, pre futbal nerobia všetko, čo by mohli, a mesto futbalistov tiež nepodporuje tak, ako by malo.

Na futbale sa mu páči nielen to, že mu vypĺňa čas, hrá sa, kým sa dá, či je blato alebo sneh, ale vďaka tomuto športu sa dostal na rôzne miesta a spoznal veľa zaujímavých ľudí. Ako každý športovec utrpel aj on nejaké tie zranenia, v jeho prípade to bola 3-krát zlomená ruka, ale ani toto ho od futbalu neodradilo.

Boli sme zvedaví, komu bude na majstrovstvách sveta fandiť? Hlavne Brazílii, ale aj našim.

A teraz z iného súdka.

Laci sa narodil v znamení Vodnára. Ako sám hovorí, toto znamenie je na neho ako vyšité.

V škole obľubuje matematiku a účtovníctvo, a preto by chcel po ukončení štúdia v našej škole pokračovať na Technickej univerzite v Košiciach v odbore ekonomika.

Jeho obľúbeným profesorom je Ladislav Ráššii. Zeby preto, že sú menovci? Asi nie, je to tým prístupom.

Laciho obľúbenou značkou oblečenia je PUMA, pretože sa mu páči jej dizajn a je aj cenovo dostupná.

Má rád sladkosti a hlavne pirohy s bryndzou.

Keď má troška voľného času, rád si pozrie nejaký historický film alebo dobrú komédiu. Z farieb má najradšej napríklad zelenú, modrú, žltú, jednoducho farby pekného dňa.

Je optimista, ale nenávidí falošných ľudí, myslí si, že každý sa už s takými stretol.

Odkaz prvákom: *,,Tešte sa na tie štyri roky, lebo rýchlo ubehnú a budete na ne spomínať v dobrom, tak ako ja.”*

Láska: *nezadaný, miluje futbal*

Priateľstvo: *rád chodí s kamarátmi von*

Nádej: *možno stále dúfa v to, že sa v živote bude živiť tým, čo ho baví*

Motto: *,,Za tvrdou prácou stojí úspech.”*

Ave

Športové úspechy

Naši študenti boli v športovej oblasti veľmi úspešní. Od začiatku školského roka do konca februára 2010 získali veľa dobrých umiestnení a ocenení. Všetky výhry sa týkajú okresných kôl.

Tak začneme:

Stolný tenis:
chlapci - 1. miesto
dievčatá - 2.miesto

Basketbal:
chlapci - 2.miesto
dievčatá - 1.miesto

Halový futbal:
chlapci - 2.miesto

Hneď na začiatku školského roka získali naši študenti **1.miesto** v medzinárodnej olympiáde Mladých záchranárov, ktorú zorganizovala CO Rožňava.

Našu školu reprezentovali: **D. Tažíková, A. Urbánová, J. Kolesár, P. Bernáth**.

Naďalej prebiehajú dlhodobé súťaže organizované CVČ Košice: futsal, volejbal, basketbal.

Florbalisti síce vypadli v základnom kole, ale všetky ostatné tímy pokračujú regionálnymi kolami. 1.marca boli z technických príčin súťaže prerušené, onedlho však pokračujeme s plným nasadením.

Počas Dní mesta si 2. februára 2010 prevzal z rúk primátora Rožňavy ocenenie jeden z dvoch najlepších športovcov stredných škôl v rámci Rožňavy futbalista **Ladislav Šalamon**.

Z rekordov školy

testy všeobecnej pohybovej výkonnosti

DIEVČATÁ	hrazda - výdrž	2004	Z. Balážová	1:44 min.
	skok z miesta	1993	S. Ugorčáková	218 cm
	sed - ľah za 1 min.	1996	D. Grešová	64
	4 x 10 m	1994	P. Valisková	10,0 s
	12 min.	1996	J. Grešková	2 953 m
CHLAPCI	zhyby	1997	T. Murza	25
	skok z miesta	1995	M. Lukáč	260 cm
	sed - ľah za 1 min.	2004	Z. Breuer	75
	4 x 10 m	2004	P. Sanisló	9,3 s
	12 min.	1993	M. Ištvánik	3 154 m

V ý z v a !!!

Predmetová komisia **TEV** vyzýva všetkých študentov na spoluprácu pri vytvorení

galérie **najúspešnejších slovenských športovcov**, **jednotlivcov i kolektívov**, od roku 1993.

Prispejte plagátmi, fotografiami z majstrovstiev sveta, Európy, z olympijských hier a svetových pohárov!

Ďakujeme.

Športovú stranu pripravila
Holly

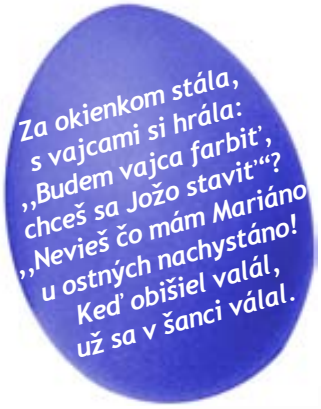

Domáca úloha na apríl...

Nad Tatrou sa blýska,
hromy divo bijú.
Zastavme ich, bratia,
veď sa ony stratia,
Slováci ožijú.

To Slovensko naše
posiaľ tvrdo spalo,
ale blesky hromu
vzbudzujú ho k tomu,
aby sa prebralo.

NAD TATROU SA BLÝSKA

Už Slovensko vstáva,
putá si strháva,
hej, rodina milá -
hodina odbila,
žije matka sláva!

Ešte jedle rastú
na krivánskej strane.
Kto jak Slovák cíti,
nech sa šable chytí,
a medzi nás stane.

Redakčná rada

Šéfredaktor:
Eva Potočná (Ave)

Redaktori:
Andrea Csekeiová (Andy), **Lucia Ligártová** (Lucka), **Brigita Balážová** (Brigitt), **Miriam Stupáková** (Mirka), **Nikola Danková** (Niki), **Alexandra Vesterová** (Wisku), **Tímea Cseresznyésová** (Tia), **Emília Petríková** (Mimi), **Nikoleta Mikeová** (Nikuška), **Ivana Ujházyová** (Iuka), **Martin Homola** (Martin), **Dominika Tažíková** (Domča), **Blanka Breznayová** (Blanka), **Martina Boldišová** (Tinuš), **Marta Jozefčáková** (Holly)

Svojimi článkami prispeli:
Sandra Kardošová, Ľudmila Dobošová, Martina Macková, kolektív 4.C, Miriam Švedová, Atila Ambrúž, Enikő Máteová

Grafická úprava:
Anett Kozsárová, Ing. Juraj Valko Krišťák